

V SAMOTNÉM STŘEDU DUŠE

santa Teresa de Ávila

Mnoho duší zůstává kroužit kolem hradeb, kde jsou strážce, a vůbec se nezajímají o vstup do hradu, natož aby věděly, co všechno je v onom vzácném místě ani kdo ho obývá, ba ani jaké má místnosti. (1H 1,5)

Španělská mystička a bosá karmelitka Terezie z Avily (1515–1582) napsala své vrcholné dílo Vnitřní hrad, když jí bylo 62 let, v mimořádně dramatickém období jejího života a v obdivuhodně krátkém čase zhruba dvou měsíců. Přesto se jedná o výjimečný a ucelený popis duchovní cesty, do kterého se propisuje její vlastní životní zkušenost.

Duše představená jako křišťálově průzračný hrad, ve kterém je sedmero komnat a v jehož nejhlubším středu je přítomen Bůh, naznačuje nejen krásu člověka, ale i důležitou skutečnost, totiž že skrze člověka lze zahlédnout Boha, který přebývá uvnitř.

Obraz hradu rovněž naznačuje, že nitro člověka je něco lákavě tajemného, co zve k prozkoumání. Interiér kostela vás v tomto měsíci může do tohoto zkoumání uvést...

Citace: Vnitřní hrad (sv. Terezie z Avily)

Český překlad: Denisa Červenková (2025).

Komentáře a zpracování: Klášter Pražského Jezulátka

1. KOMNATY

PROBUZENÍ A SEBE- POZNÁNÍ

Poznání sebe sama je tak důležité, že byste v něm nikdy neměly polevit, ať už jste povzneseny sebevých k nebi. Nikdy ale dobře nepoznáme sami sebe, pokud se nebudeme snažit poznat Boha. (1H 2,9)

*Chtít vejít dovnitř, mít
odvahu zkoumat neznámé,
posouvat se na cestě,
poznávat sebe a Boha,
opustit jistoty a klidné vody
a vydat se na moře se všemi
jeho úskalími.*

Co jsi o sobě za poslední rok zjistil*a?

2. KOMNATY

BOJ O VYTRVALOST

I když někdy upadnete, neztrácejte odvahu jít dál, neboť i z takového pádu umí Bůh vytěžit dobro podobně jako ten, kdo prodává lektvary, se nejprve napije jedu, aby ověřil, že lék opravdu zapůsobí. (2H 1,8)

Je tolik možností, čím můžeme plnit svůj život, říkáme si, kolik věcí bychom neměli zmeškat. Modlitba a meditace mohou vypadat jako ztráta času. Vydat se na duchovní cestu ale znamená, že nakonec svět poznám úplněji a pravdivěji. A že najdu své skutečné životní naplnění.

Kolik času dáváš tomu, co je pro tebe opravdu důležité?

3. KOMNATY

USPOŘÁDANÝ ŽIVOT

Pokora je mastí na naše rány
a kde je opravdová pokora,
i když to někdy trvá, přijde
Lékař, kterým je Bůh, aby
nás uzdravil. (3H 2,6)

*Každý den řešíme, že se
něco neděje podle našich
plánů, a tak to asi pořád
bude. Jsou dny, kdy usínáme
s láskou, radostí, pocitem
naplnění, a jsou dny, kdy
vstáváme s hrůzou, vztekem,
pocitem bezmoci. A není
jiné východisko než pokora,
kterou Terezie ztotožňuje
s pravdou.*

Co je pro tebe těžké
pustit ze svojí kontroly?

4. KOMNATY

MODLITBA KLIDU

Srdce se tu rozšiřuje. Ale nezdá se mi, opakuji, že by se tu potěšení rodilo v srdci, nýbrž v ještě hlubší části naší bytosti, jakoby z veliké hloubky. Myslím, že tu musí jít o samotný střed duše.
(4H 2,5)

Každý chce být milován, přijímán. Jak moc se nám otevře srdce, když si to dokážeme uvědomit. Dívat se na druhé lidi očima milujícího Boha neznamená mlčet k bezpráví. Znamená to nesoudit, spolupracovat, podílet se, pomoci. A nechat se vést svým srdcem, to je láskou.

V jaké situaci jsi zažil* a radost, která proudila až z hloubky duše?

5. KOMNATY

VNITŘNÍ SJEDNOCENÍ

Podívejme se, co bude s housenkou dál: z kukly ve vylétá bílý motýlek. Dřívější práci housenky už nemá za nic, narostla mu křídla. Jak by se tedy mohl spokojit s chůzí krok za krokem, když může létat? (5H, 7–8)

Modlitba vede člověka k proměně, kterou lze přirovnat k proměně housenky v motýla. Někdy pod vlivem neúspěchu, nezdaru či odsouzení druhými už už rezignujeme na velké věci. Terezie nám připomíná, že i my jednou budeme mít křídla.

Kterí lidé tě v životě posouvají dobrým směrem, abys věřil* a sám*sama sobě?

6. KOMNATY

ZKOUŠKY A PROMĚNA

Přes všechny neúspěchy v nás zůstává (nevím kde) živá jiskřička, že to přeci jen dobře dopadne, i přestože všechna ostatní naděje už zhasla. Tahle jiskra jistoty, i kdyby snad chtěla, v ní nemůže přestat žít. (6H 3,8)

Doléhají na nás děsivé zprávy. A nejen zprávy, ale i skutečnosti. Válka, rakovina, opuštěnost, smrt, totalita, smutek. Hrůzná jsou už jen sama ta slova. Zoufalství jako při plavbě bouří v hlubokém oceánu. A přece – po každé bouři zase vyjde slunce a po každé noci přijde den.

Kde v životě bys nejvíce potřeboval* a jiskru naděje?

7. KOMNATY

DUCHOVNÍ SVATBA

Duše zůstává se svým
Bohem stále spojena ve
svém nejhlubším středu,
jako když z nebe prší do řeky
či do pramene a všechno je
to jedna voda ... a k tomu
slouží modlitba, dcery moje,
k tomu slouží duchovní
sňatek: aby se z něj stále
rodila nová a nová díla.
(7H 2,4 a 4,6)

*Duchovní cesta podle
sv. Terezie neznamená
odstřižení se od světa
a žití jenom pro sebe.
V nejhlubším středu duše
tato cesta nekončí, ale znovu
začíná. Sjednocení s Bohem
probouzí člověka k činnosti
pro tento svět.*

 K jakému dílu ses cítil*a /
cítíš pohnut*a z hloubky
duše?

